

VONNIS

RECHTBANK

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 428586 / HA ZA 09-1631

Vonnis van 19 januari 2011

in de zaak van

de vereniging
STYBENEX,
gevestigd te Zaltbommel,
eiseres,
advocaat mr. R.S. Le Poole te Amsterdam, ✓

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ROCKWOOL BENELUX B.V.,
gevestigd te Roermond,
gedaagde,
advocaat mr. P.N. van Regteren Altena te Amsterdam.

Partijen zullen hierna en Rockwool genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding;
- de akte zijdens Stybenex houdende overlegging van de producties 1 tot en met 15;
- de conclusie van antwoord met de producties 1 tot en met 21;
- het tussenvonnis van 20 januari 2010, waarbij de zaak is verwezen voor repliek en dupliek;
- de conclusie van repliek met de producties 15 tot en met 34;
- de conclusie van dupliek met de producties 22 tot en met 28;
- de akte uitlating producties zijdens Stybenex.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Stybenex is de Vereniging van Fabrikanten van EPS-producten. EPS is een bouw-, verpakkings- en isolatiemateriaal, beter bekend als piepschuim. De leden van EPS (thans 13) zijn allen Nederlandse producenten en verhandelaren van EPS. Stybenex behartigt als brancheorganisatie de collectieve belangen van deze leden, met als belangrijkste doel het stimuleren van een optimaal gebruik van EPS. Artikel 1 lid 2 van haar statuten luidt voor zover hier van belang:

De vereniging stelt zich ten doel de behartiging van de belangen van haar leden in de ruimste zin des woords.

Zij tracht dit te bereiken door:

- (.);

- het verzamelen, verwerken en verstrekken van gegevens en het verschaffen van informatie over EPS en zijn toepassingen (....);

- en alle andere wettige middelen, die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn.

2.2. Rockwool is producent van steenwol en verwerkt dit materiaal tot isolatieproducten, voornamelijk bestemd voor toepassing in de bouw.

2.3. Steenwol en EPS zijn twee producten met onderscheiden kenmerken, maar hebben gemeen dat zij voor hetzelfde toepassingsdoel worden gebruikt, te weten als isolatiemateriaal in de bouw. Stybenex en Rockwool zijn in zoverre concurrenten van elkaar op de markt voor isolatiematerialen.

2.4. In september 2008 heeft Rockwool de brochure 'Rockwool Steenwol. Brandveiligheid zonder kunstgrepen' uitgebracht (hierna: de Brochure). Zij heeft de Brochure verspreid onder aannemers, architecten en brandweerlieden. De Brochure is te raadplegen en te downloaden op de website van Rockwool. De Brochure is onder de aandacht gebracht in advertenties en PR-berichten in verscheidene bouwgerelateerde tijdschriften.

2.5. In de Brochure staat, voor zover hier relevant, onder andere het volgende.

Op pagina 1:

ROCKWOOL STEENWOL

BRANDVEILIGHEID ZONDER KUNSTGREPEN

Op pagina 2:

De brandveiligheid van een gebouw verdient de hoogste prioriteit! Deze hangt voor een groot deel af van de bouwmaterialen die zijn toegepast. Brandbare materialen, zoals veel kunststof isolatiematerialen, kunnen tot zeer gevaarlijke situaties leiden en kunnen van grote invloed zijn op de snelle uitbreiding en het verloop van een brand.

meer dan de helft van de bedrijven die met een grote brand te maken krijgt, gaat binnen drie jaar failliet!

Op pagina 4:

Een brand ontstaat als minimaal sprake is van de aanwezigheid van zuurstof, ontstekingsenergie en brandbaar materiaal. Zuurstof is altijd in ruime mate aanwezig. De ontstekingsenergie is meestal de brandoorzaak. Vaak veroorzaakt door menselijke handelingen, bewust of per ongeluk. De derde factor, het brandbare materiaal, is de enige echt beïnvloedbare. Zonder brandbaar materiaal kan per slot van rekening geen brand ontstaan.

Om het brandrisico te beperken moet een gebouw met zo min mogelijk brandbaar materiaal worden gebouwd en ingericht.

Een brand kan zich ontwikkelen als er brandbaar materiaal aanwezig is. Het is daarom zeer belangrijk te weten wat de bijdrage aan een brand is van de gebruikte materialen.

(...)

Kunststof isolatiematerialen kunnen bijdragen aan een snellere uitbreiding van een brand.

Op pagina 5:

Rockwool steenwol heeft van nature een grote voorsprong ten opzichte van andere isolatiematerialen op het gebied van brandveiligheid. Steen is nu eenmaal onbrandbaar, ontwikkelt geen rook, vormt geen giftige stoffen en het smeltpunt ligt ver boven de 1000°C. Rockwool heeft dan ook voor alle bouwdelen brandveilige isolatieoplossingen ontwikkeld die in de hoogste Europese brandklassen vallen.*

Steenwol is onbrandbaar volgens EN 13501-1 en wordt niet meegenomen in de vuurlastberekening volgens NEN 6090.

*Rockwool levert ook enkele samengestelde producten. Het is mogelijk dat deze producten daardoor in een andere Euro-brandklasse vallen. Gebruikers dienen per product kennis te nemen van de productbeschrijving voordat tot aanschaf wordt overgegaan.

ROCKWOOL STEENWOL DRAAGT NOÓIT BIJ AAN HET ONTSTAAN VAN EEN FLASH-OVER

Door het gebruik van brandbare kunststofmaterialen kunnen bij brand gevaarlijke situaties ontstaan. Berucht is de zogenaamde flash-over, de schrik van elke brandweerman. Bij het gebruik van Rockwool isolatie is er geen gevaar voor een explosieve verbranding van vrijkomende brandbare gassen.

Op pagina 6:

Rockwool steenwol is onbrandbaar geklasseerd in Euro-brandklasse A1 (EN 13501-1), kent nauwelijks rookontwikkeling, geen druppelvorming en geen vlamoverslag. (...)

De meest gangbare kunststof isolatiematerialen vallen in de klassen D, E of F!

Op pagina 8:

END-USE BRANDARGUMENTATIE DE RISICO'S

De End-use brandargumentatie wordt de laatste tijd meer en meer gebruikt door producenten van brandbare isolatiematerialen. End-use zegt iets over het brandgedrag van de totale samengestelde constructie of van het systeem waar het (isolatie)materiaal deel van uitmaakt. Het brandgedrag wordt gemeten in de zogenaamde SBI proef. Zo is het mogelijk dat in een End-use conditie waarin een brandbaar isolatiemateriaal is verwerkt toch een redelijke brandveiligheidsclassificatie wordt gehaald. Het brandbare materiaal wordt in zo'n situatie als het ware ingepakt en afgeschermd door andere brandveiligere bouwmaterialen.

END-USE ZEGT NIETS OVER DE BRANDVEILIGHEID VAN EEN MATERIAAL

End-use argumentatie wordt vaak gebruikt voor producten die zelf als materiaal niet brandveilig zijn.

(...)

BRANDVEILIGHEID ZONDER KUNSTGREPEN

Rockwool steenwol is onbrandbaar en valt in de hoogste Europese brandklasse A1. Op welke manier de platen in de praktijk ook worden toegepast, steenwol behoudt altijd de hoogste brandklasse. Daarvoor zijn geen kunstgrepen nodig. Waar andere dakisolatiematerialen in verticale opstelling en achter beschermde staalplaat zijn getest, worden de isolatiematerialen van Rockwool ook zonder bescherming in verschillende situaties getest

2.6. Bij brief van 27 november 2008 heeft Stybenex (tezamen met een andere brancheorganisatie, de Federatie NRK) Rockwool onder andere gesommeerd de verdere verspreiding van de Brochure te staken. Nadat daarop zijdens Rockwool afwijzend is gereageerd bij brief van 19 december 2008, heeft Stybenex bij brief van 24 maart 2009 nogmaals een sommatie doen uitgaan.

2.7. De Reclame Code Commissie heeft zich op 20 oktober 2009 in een uitspraak tussen enerzijds de Nederlandse Vereniging van Polyurethaan Hardschuim Fabrikanten en anderzijds Rockwool uitgelaten over – onder meer - de Brochure. De RCC heeft in die procedure de tegen de Brochure gerichte klachten afgewezen.

2.8. In het op de bouw gerichte blad Cobouw is op 13 januari 2009 een artikel verschenen met de titel "Strengere eisen gebruik piepschuim bepleit". Hieruit blijkt onder andere het volgende:

Verplichte tests geven geen natuurgetrouw beeld van de manier waarop materialen in de praktijk branden. Daarom deugen deze tests niet. Aan het gebruik van EPS, ofwel piepschuim, in met name flats en hotels moeten veel stringenter eisen worden gesteld. Dat zegt chemicus W. Duikhuizen uit Zuidlaren.

( ) Geëxpandeerd polystyreen (EPS, oftewel piepschuim) waarover vorige week in Cobouw een discussie losbarstte, brandt op een compleet andere manier. Het valt bij een betrekkelijk lage temperatuur van beneden de 200 graden Celsius uiteen tot styreen, dat een kookpunt heeft van 146 graden.

( )

De vaste stof gaat dus al bij een klein brandje over in een gas, dat al bij concentraties van 5 tot 10 procent bijzonder explosief is. (...) EPS, waarop (...) hete rook neerslaat, depolymeriseert en vormt bij het minste of geringste een nieuwe brandhaard.

2.9. Op 11 mei 2009 heeft DGMR Bouw B.V. (hierna: DGMR) naar aanleiding van de discussie over de rol van isolatiematerialen in de ontwikkeling van branden een rapport uitgebracht over brandveilige toepassing van kunststof isolatieproducten in gebouwen. In dit rapport is onder meer het volgende opgenomen:

Op pagina 3:

Over de rol van isolatiematerialen in de ontwikkeling van branden vinden in Europa al jaren felle discussies plaats tussen vertegenwoordigers van enerzijds de industrieën die kunststof isolatiematerialen vervaardigen, en anderzijds de industrieën die 'onbrandbaar' geklasseerde isolatiematerialen produceren. Ook in Nederland is deze controversie aan de orde van de dag. Aanleiding voor actuele discussie is een aantal grote brandincidenten waarbij een a-typisch brandverloop grote onzekerheid en onrust heeft veroorzaakt bij brandbestrijders en hulpverleners.

Op pagina 14:

---

8. Samenvatting en conclusies

Kunststof isolatieproducten, mits verstandig gekozen, kunnen vrijwel altijd worden toegepast op een wijze die leidt tot het in de regelgeving vereiste brandveiligheidsniveau in gebouwen, of desgewenst zelfs een hoger niveau. De functionele redenen om te kiezen voor kunststof isolatieproducten kunnen dan ook worden gehonoreerd zonder concessies aan de veiligheid.

Er is dan ook geen enkele noodzaak om toepassing van deze producten te beperken ten gunste van isolatieproducten met onbrandbare isolatiekern

2.10. In februari 2010 heeft Efectis Nederland B.V. (voorheen: TNO Centrum voor Brandveiligheid, hierna: Efectis) een rapport gepubliceerd over de brandveiligheid van de toepassingen van brandbare isolatiematerialen in de bouw. Dit rapport is opgesteld in opdracht van het Ministerie van VROM, naar aanleiding van een brief van Rockwool over dit onderwerp aan de Tweede Kamer. In het rapport wordt een aantal door Rockwool naar voren gebracht zogenaamde "grote branden" geanalyseerd. Uit de samenvatting blijkt onder andere het volgende :

Conclusie

Naar de mening van Efectis is het brandveiligheidsniveau van de huidige EPS/PUR-isolatie-toepassingen niet significant onveilig(er) dan het algemene brandveiligheidsniveau, (.).

3. Het geschil

3.1 Stybenex vordert - samengevat - en voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:
- een verklaring voor recht dat Rockwool met de openbaarmaking en verspreiding van de Brochure jegens Stybenex en haar leden onrechtmatig heeft gehandeld;

- een verbod op de verdere openbaarmaking en verspreiding van de brochure, de misleidende mededelingen uit die Brochure, dan wel mededelingen met dezelfde inhoud en strekking;

- een rectificatie (in diverse tijdschriften en op de website van Rockwool)

- een en ander op straffe van een dwangsom;

- veroordeling van Rockwool tot betaling van de (na) kosten van de procedure, eventueel te vermeerderen met de wettelijke rente.

3.2. Stybenex stelt daartoe dat Rockwool zich met het verspreiding van de Brochure schuldig maakt aan misleidende en ongeoorloofde vergelijkende reclame en daardoor onrechtmatig jegens haar handelt in de zin van de artikelen 6:194 en 6:194a BW. Zij wijst er daarbij onder andere op dat de Brochure suggestief en onvolledig is, alsmede dat de Brochure feitelijk onjuiste mededelingen bevat.

3.3. Rockwool voert verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover hier van belang, nader ingegaan

---

4. De beoordeling

Collectieve actie

Ontvankelijkheid in het kader van artikel 3:305a BW

4.1. Rockwool voert onder andere het verweer dat Stybenex heeft verzuimd te stellen welke specifieke belangen van haar leden zij door middel van de onderhavige rechtsvorderingen beoogt te beschermen als ook dat die belangen onder de doelomschrijving in de statuten vallen. De doelomschrijving in de statuten van Stybenex is volgens Rockwool te ruim geformuleerd met als gevolg dat niet kan worden vastgesteld wat precies het belang van Stybenex is om in rechte op te treden. Niet blijkt dat de leden van Stybenex de mening zijn toegedaan dat de Brochure misleidend is en dat zij de collectieve actie ondersteunen. Ook is niet gebleken dat Stybenex voldoende representatief is. Stybenex heeft bovendien niet gesteld dat er activiteiten op het betreffende gebied zijn ontplooid. Het voorgaande leidt er volgens Rockwool toe dat Stybenex niet-ontvankelijk is in haar vordering op grond van artikel 3:305a BW, hetgeen door Stybenex wordt betwist.

4.2. De rechtbank stelt voorop dat Stybenex zich op grond van haar statuten ten doel stelt de belangen van haar leden in de ruimste zin des woords te behartigen door middel van alle wettige middelen die aan het doel bevorderlijk kunnen zijn. Daaronder vallen ook de thans in geding zijnde belangen van de leden van Stybenex, welke zien op een juiste en volledige voorlichting van het publiek over EPS. Die belangen zijn voldoende concreet en vallen onder de ruime omschrijving van de statuten. De rechtbank wijst met name op de in artikel 1 lid 4 van de statuten genoemde informatieverschaffing over EPS en zijn toepassingen. De belangen van de leden van Stybenex zijn voorts voldoende gelijksoortig nu haar leden allen EPS produceren en verhandelen. Voldoende aannemelijk is dat een belangenbundeling in het onderhavige geval een efficiënte en effectieve rechtsbescherming bevordert. Stybenex tracht bovendien – anders dan Rockwool stelt – de in de statuten omschreven doelstelling in de praktijk wel degelijk op diverse manieren te bereiken. Zo onderhoudt zij met het oog daarop een website en komt zij op voor de belangen van haar leden via haar lidmaatschap van de Vereniging Nederlandse Isolatie Industrie en de Vereniging voor Brancheorganisaties van Ondoorzichtige Isolatiematerialen. Dat mogelijk niet iedereen de actie van Stybenex steunt en Rockwool niet bekend is met individuele leden die bij haar tegen de Brochure hebben geprotesteerd, laat het voorgaande onverlet. Nu de ingestelde rechtsvordering ertoe strekt gelijksoortige belangen van de leden van Stybenex zoals bedoeld in art. 3:305a BW te beschermen, dient van de bijzondere omstandigheden aan de zijde van de individuele leden geabstraheerd worden. De vraag of Stybenex voldoende representatief is, behoeft geen beantwoording. De wetgever heeft er bewust van afgezien om representativiteit van de eisende rechtspersoon als voorwaarde in de wet op te nemen. Het is niet aan Stybenex om aan te tonen dat de leden de collectieve actie ondersteunen. Een lid dat niet onder het bereik van het onderhavige vonnis wenst te vallen, kan zich op grond van artikel 3:305a lid 5 BW eenvoudig aan de werking van dit vonnis kan onttrekken. De conclusie van het voorgaande is dat aan de eisen van artikel 3:305a BW is voldaan. Stybenex is derhalve (ook) ontvankelijk in haar vordering voor zover deze op grond van artikel 3:305a BW is ingesteld.

Misleidende reclame?

Doelgroep

4.3. Bij de beantwoording van de vraag of de Brochure misleidend is, zijn diverse omstandigheden van belang, waaronder de doelgroep die middels de Brochure kan worden

beïnvloed. Partijen verschillen van mening over het antwoord op de vraag wie tot die doelgroep behoort. Volgens Stybenex zijn dit niet alleen professionele partijen, maar ook consumenten. Volgens Rockwool richt de Brochure zich uitsluitend tot professionals in de bouw.

De rechtbank gaat bij het bepalen van de doelgroep uit van de groep tot wie de Brochure zich richt en/of wie zij bereikt. Rockwool richt zich primair op de 'business-to-business markt'. De Brochure is verspreid onder aannemers, architecten en brandweerlieden en is onder de aandacht gebracht van diverse bouwgerelateerde vakbladen. De Brochure is daarmee bedoeld voor professionals die in hun beroep met brand, brandpreventie en brandveiligheid te maken hebben en die over een zekere mate van kennis op dit gebied beschikken. De doelgroep is in het onderhavige geval dus niet de "redelijk geïnformeerde, omzichtige en oplettende gemiddelde consument". De enkele omstandigheid dat er mogelijk consumenten zijn die één van de in de markt voor consumenten verkrijgbare producten van Rockwool aanschaffen en vervolgens hun weg weten te vinden naar de website van Rockwool, alwaar de Brochure eveneens te vinden en te downloaden is, is voor de rechtbank geen aanleiding om van een andere doelgroep uit te gaan. Voor die consumenten zal gelden dat zij een verhoogd aandachtsniveau hebben en extra kritisch zullen zijn. Zij zullen zich wat de aan te leggen maatstaf betreft in weinig onderscheiden van bijvoorbeeld de eerder genoemde architect. De rechtbank zal daarom uitgaan van professionals die in hun beroep met brand, brandpreventie en brandveiligheid te maken hebben en die over een zekere mate van kennis op dit gebied beschikken.

Onjuist uitgangspunten?

4.4. Stybenex verwijt Rockwool in de eerste plaats dat zij in de Brochure onjuiste uitgangspunten hanteert met betrekking tot de eigenschappen van steenwol in het licht van de uiteindelijke toepassing ervan. Haar mededelingen in dit verband zijn volgens Stybenex onvolledig en suggestief, geven een verkeerde voorstelling van zaken en zetten de lezer op het verkeerde been. Rockwool legt ten onrechte een verband tussen het gebruik van steenwol en de brandveiligheid van bouwconstructies. In de Brochure wordt namelijk enkel gesproken over de brandbaarheid van steenwol als zodanig, maar in de praktijk wordt het materiaal nooit 'kaal' gebruikt. Het wordt altijd samengesteld gebruikt, achter een afdekkende laag, zoals spaanplaat, multiplex of gipsplaat, dan wel aangebracht in een spouwmuur of op een plat dak onder staalplaat en onder bitumineuze dakbedekking. De lezer wordt ten onrechte niet gewezen op de noodzaak steenwol met andere materialen te gebruiken en de gevolgen die deze zogeheten 'end use' toepassing heeft voor de brandveiligheid. De brandveiligheid van bouwconstructies wordt niet bepaald door de afzonderlijke bouwmaterialen maar door de constructieonderdelen waarvan de afzonderlijke bouwmaterialen slechts een onderdeel vormen.

In de Brochure wordt volgens Stybenex dan ook ten onrechte buiten beschouwing gelaten dat de brandveiligheid van een gebouw slechts voor een beperkt deel wordt bepaald door het gebruikte isolatiemateriaal. Dat Rockwool dit wel doet, is volgens Stybenex des te meer verwijtbaar, nu op grond van de toepasselijke regelgeving het brandgedrag van producten altijd in relatie tot de uiteindelijke toepassing moet worden beoordeeld (artikel 1 lid 2 van Beschikking 2000/147/EG van de Europese Commissie). De brandveiligheid wordt op grond van die regelgeving (uitgewerkt in het Bouwbesluit 2003) niet bepaald door de afzonderlijke bouwmaterialen, maar door de constructieonderdelen, waarvan de afzonderlijke bouwmaterialen slechts een onderdeel vormen.

Rockwool wekt tot slot ten onrechte de indruk dat er een verband bestaat tussen het gebruikte isolatiemateriaal en de reële brandveiligheid. Met de verwijzing naar de gevolgen van brand, wordt impliciet de vraag opgeworpen hoe de brandveiligheid het beste kan worden gewaarborgd. Vervolgens voert Rockwool in de Brochure steenwol op als basis

---

voor een brandveilige bouwconstructie. Tegenover die oplossing stelt Rockwool het gebruik van kunststof isolatiematerialen, die als brandonveilig en gevaarlijk worden aangemerkt. Rockwool verzuimt echter aan te geven dat het risico op brand en de ernst van de gevolgen slechts in zeer beperkte mate worden bepaald door de gebruikte isolatiematerialen maar door andere (niet genoemde) factoren, aldus steeds Stybenex.

4.5. Rockwool benadrukt op haar beurt dat de Brochure ziet op de kale toepassing van steenwol. Daarvan wordt niet betwist dat deze in de hoogste brandklasse, brandklasse A1, is ingedeeld. Het in de steenwol aanwezige bindmiddel heeft op die indeling geen invloed. Rockwool betwist daarentegen niet, dat als bij de toepassing van steenwol brandbare materialen worden toegepast, dit een negatief effect op de brandveiligheid heeft. Dit laat volgens Rockwool echter onverlet dat het isolatiemateriaal één van de factoren is die van invloed is op de brandveiligheid. Het onderwerp van de Brochure is het brandgedrag van isolatiematerialen (en dus niet isolatieproducten) en de invloed daarvan op de brandveiligheid. Rockwool mag de positieve eigenschappen van steenwol op dat punt belichten. Hoewel uit de Brochure duidelijk blijkt dat deze over isolatiematerialen gaat, is op pagina 5 van de Brochure ten overvloede in een voetnoot gemeld dat Rockwool ook enkele samengestelde producten levert, die mogelijk in een andere Euro-brandklasse vallen. Rockwool wijst er bovendien op dat zij op pagina 8 van de Brochure aandacht besteed aan de 'end-use' toepassing en de gevolgen daarvan bij brand. De invloed van isolatiematerialen op de brandveiligheid is niet zo gering als Stybenex betoogt. De nadruk die Rockwool legt op het kale materiaal is ook niet in strijd met de Europese regelgeving. Dat het product moet worden beoordeeld "in relatie tot de uiteindelijke toepassing", zoals Beschikking 2000/147/EG vermeldt, betekent dat het product zo moet worden beoordeeld dat er een relatie is met de toepassing ervan. Het gaat dan om de wijze waarop het product is verwerkt, bijvoorbeeld middels schroeven. Dit is iets anders dan 'end use', waarbij het er om gaat dat het product in een constructie of gebouw wordt afgewerkt. Daar ziet artikel 1 lid 2 van Beschikking 2000/147/EG niet op.

Rockwool betwist dat de Brochure de indruk wekt dat steenwol volledige bescherming tegen brand en de gevolgen daarvan zou bieden. Rockwool benadrukt in de Brochure slechts dat in het kader van brandpreventie het gebruik van onbrandbare materialen een belangrijk aspect is en dat er een groot verschil bestaat tussen de 'performance' van verschillende isolatiematerialen en hun bijdrage aan het ontstaan en de uitbreiding van brand. Rockwool betoogt dat om het brandrisico en de gevolgen van brand te beperken, zoveel mogelijk onbrandbare materialen (zoals steenwol) moeten worden gebruikt. De boodschap van de folder is ernaar te streven om de mate van brandveiligheid zoveel mogelijk te vergroten, aldus nog steeds Rockwool.

4.6. Met betrekking tot het verwijt dat in de Brochure enkel wordt gesproken over de brandbaarheid van steenwol als zodanig, terwijl steenwol in de praktijk als 'kale' materiaal niet wordt gebruikt, oordeelt de rechtbank als volgt.

Dat steenwol niet brandbaar is, staat niet ter discussie. De doelgroep van de Brochure als bedoeld onder overweging 4.3 zal zich bovendien terdege bewust zijn van het feit dat steenwol als isolatiemateriaal in het dagelijks gebruik in combinatie met andere minder brandveilige producten wordt gebruikt, meestal ter afdekking van de steenwol. Het gebruikte isolatiemateriaal is, zo is niet in geschil, één van vele factoren die van invloed zijn op de brandveiligheid. Partijen verschillen wellicht van mening over het antwoord op de vraag in welke mate dat het geval is, maar die vraag behoeft hier geen beantwoording. Rockwool mag haar materiaal aanprijzen en de lezer van de Brochure zal begrijpen dat daarbij de nadruk wordt gelegd op de eigenschappen van het materiaal (steenwol) dat Rockwool aanbiedt. Voor de lezer van de Brochure is duidelijk dat dit 'kale' materiaal in de

Brochure centraal staat. Hij weet ook dat dit in de uiteindelijke 'end use' toepassing gecombineerd wordt met minder brandveilig materiaal. Rockwool wijst op pagina 8 op deze 'end use' toepassing. Rockwool wijst op pagina 5 van de folder bovendien in de voetnoot op het feit dat zij ook samengestelde producten levert en dat het mogelijk is dat een product daardoor in een andere Euro-brandklasse valt. Rockwool wijst er daarbij terecht op dat dit iets anders is dan het beoordelen van het materiaal in 'end use'. Het voorgaande leidt tot het oordeel dat de enkele omstandigheid dat Rockwool in haar folder niet (voldoende) benadrukt dat steenwol veelal in combinatie met ander minder brandveilig materiaal wordt toegepast, niet maakt dat de Brochure misleidend is.

4.7. De verwijzing naar de NEN-norm EN13501-1 maakt het voorgaande niet anders. Zo de doelgroep al kennis zal dragen van beschikking 2000/149/EG van de Commissie, heeft te gelden dat voor de Euro-brandklassen moet worden gekeken naar de producten in relatie tot hun uiteindelijke toepassing. Voor het antwoord op de vraag wat onder producten moet worden verstaan, is artikel 1 van Richtlijn 89/106/EEG van belang. Steenwol is op grond daarvan een product als bedoeld in de richtlijn, net zoals bijvoorbeeld gipsplaat dat is, welk product kan worden gebruikt om steenwol af te dekken. Bij de beoordeling van de brandveiligheid van steenwol in (relatie tot) de 'end use' toepassing, gaat het erom of de 'end use' toepassing van invloed is op het materiaal zelf (de steenwol). Dit komt ook tot uitdrukking in (de toelichting bij de wijziging van) de Regeling Bouwbesluit 2003 (Regeling van 15 mei 2003, nr. MJZ2003040335, houdende wijziging van de Regeling Bouwbesluit 2003). Uit de toelichting bij deze regeling blijkt het volgende:

NEN-EN 13501-1

De Europese klassering en de bijbehorende bepalingsmethoden voor het aspect 'materiaalgedrag bij brand' (reaction to fire) zijn geharmoniseerd in NEN-EN 13501-1. Dit klasseringstelsel voor materiaalgedrag bij brand heeft eenzelfde opbouw als het Nederlandse stelsel zoals dat nu in het Bouwbesluit 2003 is opgenomen, namelijk een grenswaarde en een daarbij behorende bepalingsmethode. Deze bepalingsmethode is zoveel mogelijk gebaseerd op het testen van de 'end use' situatie, dat wil zeggen op een wijze die overeenkomt met de wijze waarop het bouwproduct wordt toegepast in een bouwconstructie. De norm kan daarom worden gebruikt voor het bepalen van het materiaalgedrag van een bouwproduct en een (prefab) bouwconstructie, of constructie-onderdeel in een bepaalde toepassing. Als een bouwconstructie of constructie-onderdeel voor een bepaalde toepassing is beproefd, dan zal een andere toepassing daarvan opnieuw moeten worden beproefd, tenzij duidelijk is dat de testresultaten ook voor die andere toepassing hun waarde behouden.

4.8. Het gaat bij de verschillende toepassingen van steenwol derhalve om de invloed van de uiteindelijke toepassing op het gedrag van het materiaal zelf (in casu steenwol). Gesteld noch gebleken is dat het gedrag van steenwol wijzigt afhankelijk van de uiteindelijke toepassing. Steenwol is, ook indien dit wordt afgedekt met gipsplaat, nog altijd onbrandbaar, terwijl de algehele brandveiligheid door toepassing van het minder brandveilige afdek materiaal zal verminderen. De doelgroep van de Brochure zal dit laatste, ongeacht of zij kennis dragen van de bedoelde Beschikking, weten. Van misleiding is in zoverre geen sprake.

4.9. De rechtbank is van oordeel dat de Brochure desalniettemin misleidende reclame bevat. Hiervoor is in de eerste plaats de door de Brochure gewekte "schijn van veiligheid" van belang. Die schijn wordt in het leven geroepen door de opbouw van de Brochure, waarbij eerst in algemene zin wordt ingegaan op de ernst en de gevolgen van brand en de

noodzaak het risico op brand te beperken, waarna EPS en Rockwool steenwol tegenover elkaar worden gesteld. Vervolgens wordt steenwol als de brandveilige optie en EPS als de onveilige optie gepresenteerd. Het zijn daarbij met name de volgende twee passages die ten onrechte de indruk wekken dat steenwol tot brandveiligheid leidt.

“Zelfs tot boven 1000 °C (...) blijft de Rockwool steenwol constructies beschermen ”

“Rockwool staat voor optimale brandveiligheid in elke praktijksituatie ”

Hiermee wordt de indruk gewekt dat bij welke toepassing dan ook (in elke praktijksituatie), sprake is van een optimale brandveiligheid. Voor de brandveiligheid zijn nu echter juist vele factoren van belang, waarvan het gebruikte isolatiemateriaal slechts een klein deel uitmaakt. De bijdrage van steenwol als isolatiemateriaal aan de algehele brandveiligheid is beperkt, laat staan dat het gebruik van steenwol op zich kan leiden tot een optimale brandveiligheid. De rechtbank wijst in dit verband ook op het onder 2.10 bedoelde rapport van Efectis, waarin geconcludeerd wordt dat het brandveiligheidsniveau van de huidige EPS/PUR-isolatietoepassingen niet significant onveiliger is dan het algemene brandveiligheidsniveau. In het verlengde daarvan heeft te gelden dat de enkele toepassing van steenwol niet per definitie leidt tot de bescherming van bouwconstructies. Met de aangehaalde mededelingen wordt ten onrechte de schijn gewekt dat het gebruik van steenwol tot een veel hoger, zelfs optimaal, brandveiligheidsniveau leidt. Rockwool heeft niet aangetoond dat dit het geval is. De door Rockwool gedane mededelingen zijn in zoverre dan ook misleidend.

Feitelijk onjuiste mededelingen?

indeling in brandklassen

4.10 Stybenex stelt dat in de Brochure ten onrechte wordt beweerd dat steenwol onbrandbaar is en is ingedeeld in de meest veilige Europese brandklasse (A1). De gemiddelde lezer wordt aangezet de eigenschappen van de onbrandbare steenwol ook aanwezig te vermoeden en te extrapoleren naar min of meer brandbare constructieonderdelen waarin steenwol is verwerkt. Er wordt geen informatie gegeven over samengestelde producten van Rockwool (die in andere klassen vallen), waar wel consequent wordt gesproken over de onbrandbaarheid van steenwol. De voetnoot op pagina 5 van de Brochure maakt dit niet anders. De binnen de redelijke grenzen te betrachten volledigheid maakt dat daarmee niet kan worden volstaan nu dit vanuit het oogpunt van brandveiligheid essentiële informatie betreft en het medium een meerbladige Brochure is, aldus steeds Stybenex.

Rockwool brengt hier onder andere tegen in dat het merendeel van haar assortiment (90 %) kale steenwol betreft en dat de voetnoot volstaat om het publiek te informeren over andere, samengestelde producten.

4.11 Zoals de rechtbank hiervoor heeft overwogen, staat het materiaal steenwol in de Brochure centraal. Dat steenwol is ingedeeld in de hoogste Europese brandklasse staat niet ter discussie. Voorts heeft te gelden dat steenwol ook in de ‘end use’ toepassing onbrandbaar is. In zoverre is de claim dat Rockwool steenwol in de hoogste Europese brandklasse valt juist. De classificatie pakt mogelijk anders uit voor zover sprake is van daadwerkelijk samengestelde producten. Daar ziet de Brochure echter niet op, terwijl op pagina 5 van de Brochure door Rockwool wordt benadrukt dat bij samengestelde producten een andere klasse mogelijk is. Nu de folder ook niet de indruk wekt dat de klassenindeling op meer ziet dan het ‘kale’ materiaal (hetgeen wordt versterkt door op pagina 8 nog in te gaan op de ‘end use’ toepassing) kan Rockwool in de Brochure met deze voetnoot worden volstaan. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de Brochure in zoverre niet onjuist en/of misleidend is.

---

onmogelijkheid flash-over

4.12. In de Brochure wordt volgens Stybenex ten onrechte vermeld dat bij gebruik van Rockwool steenwol een 'flash over' onmogelijk is. Ook dit is volgens Stybenex misleidend. Het ontstaan van een flash over kan immers niet worden voorkomen door het gebruik van steenwol. Het gebruik van steenwol kan niet voorkomen dat door de hitte van een brand de objecten in de ruimte rookgassen gaan uitstoten. Bij de juiste temperatuur en bij de aanvoer van voldoende zuurstof kunnen deze gassen plotseling ontbranden en kan – ook bij gebruik van steenwol als isolatiemateriaal – een flash-over ontstaan. Dat steenwol geen of een te verwaarlozen bijdrage levert aan een flash-over laat het misleidende karakter van het citaat onverlet, aldus Stybenex.

4.13. Rockwool voert daartegen aan dat de uitlatingen in de Brochure slechts gaan over de bijdrage die een bepaald isolatiemateriaal levert aan het ontstaan van een flash over. Steenwol levert daaraan geen bijdrage. Stybenex zou de uitlatingen van Rockwool uit zijn verband trekken.

4.14. De rechtbank volgt Rockwool hierin niet. Rockwool tracht de mededeling op pagina 5 in een kader te trekken waarin de lezer van de Brochure die mededeling niet zal plaatsen. De vetgedrukte kop vermeldt weliswaar "Rockwool steenwol draagt *nóóit* bij aan het ontstaan van een flash-over", maar de daaronder staande mededeling laat die context volledig los, waar gezegd wordt: "Bij het gebruik van Rockwool isolatie is er geen gevaar voor een explosieve verbranding van vrijkomende brandbare gassen." Het gaat hier niet om de bijdrage van Rockwool steenwol aan een flash-over, maar om het gevaar voor een flash-over bij gebruik van Rockwool steenwol. Ook bij gebruik van Rockwool steenwol blijft het gevaar van een flash-over aanwezig. De mededeling dat dit niet zo is, is onjuist en derhalve misleidend.

misleidend gebruik NEN-normen?

4.15. Rockwool maakt volgens Stybenex tot slot op misleidende wijze gebruik van officiële normen en handelt daarmee in strijd met artikel 6:194 aanhef en sub f BW. Dit betreft NEN 6090 en EN 13501-1. De tabel die Rockwool op pagina 5 van de Brochure heeft opgenomen zou zijn ontleend aan NEN 6090. De in bijlage C van NEN 6090 opgenomen tabel is echter geen onderdeel van de normtekst en is slechts van informatieve aard. Rockwool wekt nu de indruk dat de cijfers in de tabel op pagina 5 van de Brochure zijn gebaseerd op beproefde en genormaliseerde gegevens. Bovendien worden vurenhout en benzine opgenomen, welke materialen niet terugkomen in bijlage C van NEN 6090:2006. Ook vermeldt Rockwool bij steenwol een verbrandingswaarde van 580 KJ/kg, waar in genoemde bijlage C een verbrandingswaarde van 29000 KJ/kg wordt genoemd voor steenwolbinder, een stof die in steenwolproducten altijd in meer of mindere mate aanwezig is, aldus Stybenex.

4.16. De tabel is naar het oordeel van de rechtbank niet misleidend. Duidelijk is dat de tabel is ontleend aan NEN 6090. Daarbij zijn deels cijfers overgenomen uit bijlage C. Dat die bijlage informatief is, houdt niet in dat de daarin genoemde cijfers onjuist zijn. Voor zover materialen zijn genoemd die in bijlage C niet voorkomen, heeft Rockwool er op gewezen dat de genoemde waarden zijn berekend conform NEN 6090, hetgeen Stybenex niet betwist, net zo min als de waarden op zich. De waarde die in de tabel op pagina 5 is toegekend aan steenwol, ziet op steenwol en niet op steenwolbinder. Stybenex stelt niet dat de waarde die in de tabel in de Brochure is toegekend aan steenwol onjuist is. In dit licht bezien en in de wetenschap dat NEN 6090 een rekenmethode bevat die – zo is evenmin

---

betwist – op elk materiaal waarvan met de verbrandingswaarde wil weten kan worden toegepast, is de verwijzing naar NEN 6090 niet misleidend.

4.17. Met betrekking tot EN 13501-1 stelt Stybenex wederom dat Rockwool zou verzuimen er op te wijzen dat producten moeten worden beoordeeld in relatie tot de uiteindelijke toepassing ervan. De rechtbank verwijst in dat verband naar hetgeen zij hiervoor heeft overwogen. Van misleiding is in zoverre geen sprake.

Vergelijkende reclame

4.18. Stybenex stelt dat sprake is van vergelijkende reclame nu in de Brochure impliciet naar de fabrikanten en leveranciers van kunststof isolatiematerialen en EPS in het bijzonder wordt verwezen. De vergelijking die met kunststof isolatiematerialen wordt gemaakt is volgens Stybenex ongeoorloofd in de zin van artikel 6:194a lid 2 sub a BW en kleinerend als bedoeld in artikel 6:194a lid 2 sub e BW ten opzichte van Stybenex en haar leden. Er worden onjuiste en afbrekende mededelingen gedaan over kunststof isolatiematerialen, hetgeen wordt versterkt door de voordelen van steenwol te benadrukken en steenwol tegenover kunststof isolatiematerialen af te zetten. Hierbij wordt onder meer gewezen op de volgende mededelingen:

“Brandbare materialen, zoals veel kunststof isolatiematerialen, kunnen tot zeer gevaarlijke situaties leiden en kunnen van grote invloed zijn op de snelle uitbreiding en het verloop van een brand.”

“Kunststof isolatiematerialen kunnen bijdragen aan een snellere uitbreiding van een brand.”

“Door het gebruik van brandbare kunststofmaterialen kunnen bij brand gevaarlijke situaties ontstaan ”

“De meest gangbare kunststof isolatiematerialen vallen in de klassen D, E of F!”

4.19. Ook kunststof isolatiematerialen kunnen volgens Stybenex worden toegepast conform de eisen van het Bouwbesluit 2003. Het verband tussen de toepassing van kunststof isolatiematerialen en brandveiligheid is beperkt. Dit blijkt uit het hiervoor onder 2.10 bedoelde rapport van Efectis en het onder 2.9 bedoelde rapport van DGMR. Rockwool merkt in haar Brochure kunststof isolatiematerialen ten onrechte zonder meer als brandonveilig aan. In de Brochure wordt een onvolledig beeld geschetst, nu kunststof isolatiematerialen in de uiteindelijke toepassing – kort gezegd – voldoende brandveilig zijn.

4.20. Rockwool voert in de eerste plaats het verweer dat van vergelijkende reclame geen sprake is. Zo noemt zij in de Brochure niet de naam van de concurrent, noch het product van die concurrent. Rockwool heeft materialen met elkaar vergeleken. EPS is een materiaal en niet het product van de leden van Stybenex, aldus Rockwool.

4.21. De rechtbank passeert het verweer van Rockwool. Volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie dient het begrip ‘vergelijkende reclame’ ruim te worden opgevat (Vgl. HvJEG 25 oktober 2001, NJ 2002/142, *Toshiba/Katum*; HvJEG 19 april 2007, IER 2007/68, *Champagne bier*). Het is niet nodig dat de concurrent of zijn product expliciet wordt genoemd. Beslissend is of het publiek de reclame zal betrekken op de concurrent. Het is evenmin nodig dat naar één specifieke concurrent wordt verwezen. Ook wanneer verwezen wordt naar een productcategorie kan sprake zijn van vergelijkende reclame. De vraag is of het voor het publiek mogelijk is te identificeren met welke concurrenten vergeleken wordt. In het onderhavige geval zal de lezer van de Brochure begrijpen dat Rockwool haar product, steenwol, (onder andere) afzet tegen dat van de concurrent (de leden van Stybenex). In de Brochure wordt weliswaar veelal de vergelijking gemaakt met ‘kunststof isolatiematerialen’

---

in algemene zin (waarvan EPS er één is), maar EPS wordt in de Brochure met name genoemd. Zo wordt op pagina 5, onder de aan NEN 6090 ontleende tabel, een vergelijking getrokken met de brandlast van EPS (en PUR en PIR). Voor de lezer is daarmee duidelijk dat EPS één van de kunststof isolatiematerialen is waar in de Brochure op wordt gedoeld. De rechtbank is dan ook van oordeel dat sprake van vergelijkende reclame.

4.22. Rockwool voert voorts het verweer dat de Brochure niet misleidend is omdat diverse grote branden in het verleden hebben aangetoond dat brandbare materialen wel degelijk gevaarlijke situaties kunnen veroorzaken en de brandveiligheid in geding kunnen brengen.

4.23 De rechtbank stelt voorop dat het misleidende karakter van de Brochure, op de hiervoor genoemde punten, reeds met zich brengt dat een vergelijking met producten van de concurrent eveneens ongeoorloofd is (artikel 6:194a lid 2 sub a BW). De Brochure is naar het oordeel van de rechtbank ook ongeoorloofd voor zover het beeld wordt geschetst dat kunststof isolatiematerialen in hun uiteindelijke toepassing kunnen leiden tot brandgevaarlijke situaties (waaronder de zogenaamde flash over), dan wel van grote invloed zijn op de uitbreiding van brand. Rockwool heeft, zeker in het licht van de door Stybenex overgelegde rapporten, te weinig gesteld om tot een ander oordeel te kunnen komen. De rechtbank noemt in dit verband zowel het rapport van Efectis als ook het rapport van DGMR. De door Rockwool overgelegde rapporten over "grote branden" kunnen de stellige en algemene uitspraken en de indruk die in de Brochure wordt gewekt als zou het werken met kunststof isolatiematerialen niet veilig zijn, niet dragen. Hiervoor geldt in de eerste plaats dat de rechtbank niet is gebleken dat in die rapporten wordt ingegaan op de verschillende eigenschappen van de verschillende soorten kunststof isolatiemateriaal. De diverse kunststof isolatiematerialen bezitten onderling sterk verschillende eigenschappen met betrekking tot brandgedrag, waardoor algemene uitspraken over de brandveiligheid - zoals Rockwool die doet - niet kunnen worden gedaan. De mededelingen van Rockwool zijn te algemeen en de effecten van isolatieproducten op de brandveiligheid van een gebouw zijn te complex. De door haar genoemde onderzoeksrapporten zien op concrete gevallen en kunnen de conclusie rechtvaardigen dat het gebruik van kunststof isolatiemateriaal onder omstandigheden kan bijdragen aan een brand. Dit blijkt ook uit een door haar overgelegd artikel van de chemicus W. Dijkhuizen. Dat kunststof isolatiematerialen kunnen bijdragen aan een brand is niet in geschil. Daarmee is echter nog niet gegeven dat van die materialen in zijn algemeenheid een grote invloed uitgaat op de snelle uitbreiding en het verloop van brand. Ook kan niet gezegd worden dat met het gebruik van die materialen gevaarlijke situaties kunnen ontstaan. Dit moet in een breder kader worden geplaatst. De rapporten van Rockwool illustreren dit ook. Daaruit blijkt dat in de praktijk vaak verschillende factoren (gezamenlijk) een rol spelen,¹ waaronder ook de concrete eindtoepassing kan worden gerekend.² In haar conclusie van dupliek lijkt ook Rockwool die conclusie te trekken, waar zij opmerkt dat de moraal van het verhaal is dat kunststof isolatie een rol kan spelen bij het ontstaan en de uitbreiding van brand. Zoals zij zelf aangeeft, is in geen enkel rapport uitgesloten dat kunststof isolatiemateriaal geen enkele rol heeft gespeeld bij het ontstaan of uitbreiding van de brand. Dat is echter niet de boodschap die Rockwool in de Brochure uitdraagt. Door zich in algemene zin op ongenueanceerde wijze uit te laten over kunststof isolatiematerialen (en EPS), in die zin dat deze materialen tot zeer gevaarlijke situaties

---

¹ Zie het Rapport onderzoek brandverloop in een woonblok te Hoofddorp, het Rapport grote branden, alsmede het inspectiebericht Leren van incidenten "explosie aan de Flevoweg te Leiden"

² Zoals het gebruik van 'kaal' materiaal in het Rapport Onderzoeksraad voor de Veiligheid naar de brand "De Punt"

---

kunnen leiden en van grote invloed zijn op de snelle uitbreiding en het verloop van een brand en door het gebruik van deze materialen gevaarlijke situaties kunnen ontstaan, kunnen de betreffende mededelingen ertoe leiden dat de lezer van de Brochure zich afkeert van brandbare kunststof isolatiematerialen. De Brochure is daarmee onnodig denigrerend en ongeoorloofd in de zin van artikel 6:194a lid 2 onder e BW.

Conclusie

4.24. De conclusie van het voorgaande is dat de Brochure op onderdelen misleidende mededelingen en ongeoorloofde vergelijkende reclame bevat. Nu daartegen overigens geen verweren zijn aangevoerd, dient de gevorderde verklaring voor recht, inhoudende dat Rockwool met de openbaarmaking en verspreiding van de Brochure onrechtmatig heeft gehandeld jegens Stybenex en haar leden, te worden toegewezen.

4.25. De rechtbank zal Rockwool tevens bevelen binnen drie werkdagen na de betekening van dit vonnis de verdere openbaarmaking van de Brochure te staken en gestaakt te houden. De rechtbank ziet thans geen aanleiding een verbod te geven dat ziet het opnieuw op enige wijze openbaar maken van de misleidende mededelingen uit de Brochure of het op enige wijze openbaar maken van mededelingen met dezelfde inhoud en strekking. De context waarin de diverse mededelingen worden gedaan kan bepalend zijn voor de rechtmatigheid ervan, zodat dit enkel kan leiden tot executieproblemen. Dat die vrees gerechtvaardigd is, blijkt reeds uit het feit dat de wijze waarop Stybenex zelf de diverse mededelingen onder punt 3 van het petitum verwoord, op diverse punten afwijkt van de mededelingen zoals die in de Brochure gedaan zijn.

4.26. Gelet op de wijze waarop Rockwool de Brochure onder de aandacht heeft gebracht (plaatsing op de website, verspreiding onder aannemers, architecten en brandweerlieden en het onder de aandacht brengen in advertenties en PR-berichten in meerdere bouwgerelateerde tijdschriften) is een rectificatie op zijn plaats. De rectificatie zoals gevorderd is te ruim (en niet enkel omdat de rechtbank een aantal door Stybenex misleidend geachte mededelingen of onjuist geachte mededelingen niet onrechtmatig acht). Om executieproblemen te voorkomen zal de rechtbank volstaan met een rectificatie op de website. Daarnaast zal Rockwool in de genoemde tijdschriften een mededeling moeten plaatsen, in hetzelfde formaat als zij eerder de advertentie of het PR-bericht heeft geplaatst, waarin naar dit vonnis wordt verwezen.

4.27. De rectificatie dient in haar geheel, ongewijzigd en zonder aanvullingen, duidelijk zichtbaar en binnen drie werkdagen na betekening van dit vonnis te worden geplaatst op dezelfde pagina van de website www.rockwool.nl als waarop de Brochure (laatstelijk) stond. De rectificatie dient als volgt te luiden

RECTIFICATIE

Bij vonnis van 19 januari 2011 van de rechtbank Amsterdam, is Rockwool veroordeeld deze rectificatie onder uw aandacht te brengen.

Rockwool heeft de brochure "Rockwool Steenwol Brandveiligheid zonder kunstgrepen" openbaar gemaakt. Deze brochure is een ongeoorloofde uiting van vergelijkende reclame, omdat zij misleidende mededelingen bevat over kunststof isolatiematerialen, waaronder EPS. Rockwool heeft de onjuiste mededeling gedaan dat bij het gebruik van Rockwool isolatie geen gevaar bestaat voor een explosieve verbranding van vrijkomende brandbare gassen. Rockwool heeft in de brochure bovendien ten onrechte de schijn gewekt dat

---

toepassing van steenwol leidt tot een veel hoger brandveiligheidsniveau van gebouwen dat bij toepassing van brandbare kunststof isolatiematerialen. Zij heeft zich tot slot in te algemene en op te ongenueanceerde wijze uitgelaten over de brandveiligheid van kunststof isolatiematerialen. Daardoor zou ten onrechte de indruk kunnen ontstaan dat deze producten niet op een veilige manier in de bouw kunnen worden toegepast

De rechtbank Amsterdam heeft bij het eerder genoemde vonnis van 19 januari 2011 geoordeeld dat de openbaarmaking van de brochure onrechtmatig is jegens de Vereniging van Nederlandse Fabrikanten van EPS-producten (Stybenex) en haar leden. De rechtbank heeft Rockwool veroordeeld de verdere openbaarmaking en verspreiding van de brochure "Rockwool Steenwol. Brandveiligheid zonder kunstgrepen" te staken en gestaakt te houden.

De directie van Rockwool Benelux B.V.

4.28. Rockwool zal bovendien binnen 6 weken na betekening van dit vonnis (bij latere verschijning van het tijdschrift in het eerstvolgende nummer) in zijn geheel en ongewijzigd en ter grootte van de advertentie, dan wel het PR-bericht dat met betrekking tot de Brochure in het betreffende tijdschrift heeft gestaan, de volgende rectificatie laten plaatsen:

Bij vonnis van 19 januari 2011 van de rechtbank Amsterdam, is Rockwool veroordeeld deze rectificatie onder uw aandacht te brengen.

Rockwool heeft de brochure "Rockwool Steenwol. Brandveiligheid zonder kunstgrepen" openbaar gemaakt

De rechtbank Amsterdam heeft geoordeeld dat de openbaarmaking van de brochure onrechtmatig is jegens de Vereniging van Nederlandse Fabrikanten van EPS-producten (Stybenex) en haar leden. De rechtbank heeft Rockwool veroordeeld een rectificatie te plaatsen op de website van Rockwool (www.rockwool.nl) en de verdere openbaarmaking en verspreiding van de brochure "Rockwool Steenwol. Brandveiligheid zonder kunstgrepen" te staken en gestaakt te houden

De directie van Rockwool Benelux B.V.

4.29 Deze rectificatie dient te worden geplaatst in de volgende tijdschriften:

- DAKENRAAD Vakblad voor dakspecialisten, ontwerpers, bouwers en beheerders (Uitgeverij Dakenraad);
- Architectenweb Magazine AWM (Architectenweb B.V.);
- Roofs (Mandate Publishers B.V.);
- Nieuwsbrief Dakdekkers.nl (Quick Slide Dakbedekkingen);
- ZZP'er in de Bouw (Reed Business);
- Plafond & Wand. Vakblad voor de afbouwsector (Koninklijke BDU Uitgevers B.V.);
- Bouwwereld (Reed Business);
- Stedebouw & Architectuur (Arko Uitgeverij).

4.30 De rechtbank zal Rockwool veroordelen tot betaling van een dwangsom van € 5.000,00 voor iedere dag dat Rockwool niet voldoet aan één van de hiervoor bedoelde ver- of geboden. De rechtbank zal de te verbeuren dwangsommen maximeren en wel tot een bedrag van € 500.000,00.

4.31 Als de overwegend in het ongelijk gestelde partij zal Rockwool tevens worden veroordeeld in de kosten van de procedure, tot op heden aan de zijde van Rockwool begroot op:

Verschotten	€ 91,93
Vast recht	€ 313,00
Advocaat	€ 904,00 (2 punten volgens tarief II)
	€1 308,93

4.32 De gevorderde veroordeling in de nakosten is in het kader van deze procedure slechts toewijsbaar voor zover deze kosten op dit moment reeds kunnen worden begroot. De nakosten zullen dan ook worden toegewezen op de wijze zoals in de beslissing vermeld.

5. De beslissing

De rechtbank

I verklaart voor recht dat Rockwool met de openbaarmaking en verspreiding van de Brochure onrechtmatig heeft gehandeld jegens Stybenex en haar leden;

II beveelt Rockwool binnen drie werkdagen na de betekening van dit vonnis, de verdere openbaarmaking van de Brochure te staken en gestaakt te houden;

III beveelt Rockwool binnen drie werkdagen na betekening van dit vonnis de onder 4.27 van dit vonnis weergegeven rectificatie in haar geheel, ongewijzigd en zonder aanvullingen, duidelijk zichtbaar te plaatsen op dezelfde pagina van de website www.rockwool.nl als waarop de Brochure (laatstelijk) stond;

IV beveelt Rockwool binnen 6 weken na betekening van dit vonnis (en bij latere verschijning van het tijdschrift in het eerstvolgende nummer) in zijn geheel en ongewijzigd en ter grootte van de advertentie, dan wel het PR-bericht dat met betrekking tot de Brochure in het betreffende tijdschrift heeft gestaan, de onder 4.28 van dit vonnis weergegeven rectificatie te laten plaatsen in de onder 4.29 van dit vonnis genoemde tijdschriften;

V veroordeelt Rockwool tot betaling van een dwangsom van € 5.000,00 voor iedere dag dat Rockwool niet voldoet aan één van de onder I tot en met IV bedoelde ver- en geboden, met een maximum van € 500 000,00;

VI veroordeelt Rockwool in de kosten van de procedure, tot op heden aan de zijde van Stybenex begroot op €1.308,93;

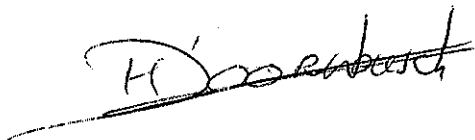
VII veroordeelt Rockwool in de na dit vonnis ontstane kosten, begroot op € 131,00 aan salaris advocaat, te vermeerderen, onder de voorwaarde dat betekening van de uitspraak heeft plaatsgevonden en Rockwool niet binnen 14 dagen na aanschrijving aan het vonnis heeft voldaan, met een bedrag van EUR 68,00 aan salaris advocaat en de exploitkosten van betekening van de uitspraak;

VIII verklaart de onder II tot en met VII bedoelde veroordelingen en geboden uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.W. van Straalen en in het openbaar uitgesproken op
19 januari 2011.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE
De griffier van de
Rechtbank Amsterdam

